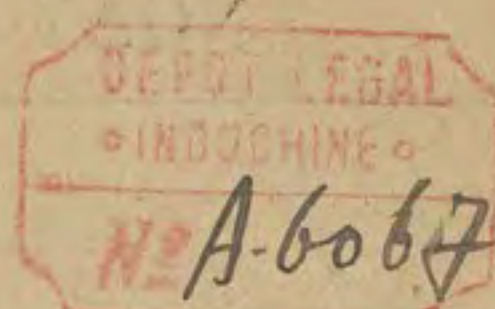

mai

Directeur ĐÀO - TRINH - NHỨT

TÒA-SOẠN VÀ TRI-SỰ TAM THỜI Ở SỐ 2 RUE DE REIMS SAIGON
GIÁ BÁO: MỘT NĂM 5\$00 — SÁU THÁNG 2\$60 — BA THÁNG 1\$40 — MỖI SỐ 0\$10

Muôn truyền bá trí
thức trong quốc-
dân, không có cơ
quan nào hơn là
tờ báo

NAM THU' I — Số 1 ra ngày 5 Novembre 1935

CÁI NGUYÊN-NHƠN BÓN-BÁO RA TRẺ

NGÀY 5 Août 1935, chúng tôi đã in ra 4500 số gửi đi cồ-động khắp lục-châu năm xứ, tỏ sơ mục-dịch tôn-chỉ của báo « Mai » và thanh-minh ngày giờ nó sửa soạn xuất-bản. Mục-dịch tôn-chỉ tóm tắt lại có ba điều như vầy :

1. — Thông báo tin tức ;
2. — Truyền-bá khoa-học và tư-tưởng của nước Pháp và của Tây-phương, ấy là cái gốc cần dùng cho cuộc tấn-hóa của ta ;
3. — Chống cự với hết thảy những tà-thuyết, như cộng-sản và mê-tin, để giữ sự trị-an về vật-chất hay tinh-thần cũng vậy, hầu noi theo nước Pháp đi dắt đi lên đường tấn-hóa văn-minh.

Lúc bấy giờ, chúng tôi nóng nảy muốn cho tờ báo này xuất bản liền, có trẻ thì cũng tới 15 Août hay trẻ nữa tới 1er Septembre là cùng. Vì chắc sau khi nhận được số báo cồ-động thanh-minh rồi, thế nào độc-giả yêu quý và anh em quen biết cũng mỗi lòng trông mong. Nhiều bạn viết thư khuyến khích kỳ vọng cho chúng tôi một cách ôn tồn cảm động hết sức.

Song, « mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên », lẽ ấy chắc cũng có.

Chủ-tâm chúng tôi định ra một tập báo thật là xuất sắc khác thường, lẽ tự-nhiên việc in là một việc quan-hệ. Nhứt là chúng tôi định sắp đặt cho tập báo này mới lạ cả từ hình thức đến nội-dung, khiến cho độc-giả chưa hề thấy ở trong báo-giới nước nhà. Ví dụ cỡ giấy sẽ dùng thứ rộng 0m76×1m12, là một thứ giấy chưa có báo nào ở xứ ta dùng. Với cỡ giấy này, tập báo đóng lại thành 48 trương, bề ngang 0m19, bề cao 0m24, kể luôn bốn trương bìa in bằng giấy

láng nữa, thành ra tập báo tới 52 trương.

Báo này có cái đặc-sắc của nó, bìa mỗi kỳ in một cái hình lớn, đầy hết bề mặt ; chứ không phải như lối thường các báo chỉ có một kiểu bìa như nhau hoài. Hình bìa thay đổi mỗi kỳ để cho lạ mắt và có ích cho sự kiến-vấn học-vấn của độc-giả ; ví dụ kỳ này là hình một nhơn-vật, một thắng-cảnh nước nhà, thì kỳ sau là hình một công cuộc thương mại bên Pháp hay một việc phát-minh lạ trong hoàn-cầu. Tóm lại, mỗi năm ra 52 tập báo, tức là 52 cái hình khác nhau, mà hình nào cũng đẹp mắt độc-giả hết thảy.

Còn nội-dung chia ra nhiều mục : khoa-học, văn-học, thời-sự, phông-sự, sử-ký, truyện-ký, trường-thiên, đoản-thiên, cho tới gia-đình, phụ-nữ, nhi-đồng, bất cứ về môn-loại nào chúng tôi cũng có bộ-phần riêng cho môn-loại ấy. Độc-giả sẽ thấy trong báo này có nhiều mục lạ, chưa báo nào có. Chỗ đáng chú ý nhứt là bất cứ bài nào chúng tôi cũng tìm kiếm hình ảnh để tô-diểm cho vui mắt độc-giả. Ngoài ra còn có ba bốn trương riêng để in hình thời-sự và hý-họa. Tóm lại, báo « Mai » mỗi kỳ, từ trương nhứt đến trương chót, góp nhặt pho bày đến năm sáu chục hình ảnh là ít. Chúng tôi muốn bắt chước như nhiều thứ tuần-san bên Pháp, vừa đăng bài, vừa in hình, gồm cả những tánh chất của một tập báo nghiên-cứu và một tập báo hội-họa vậy.

Bởi muốn sắp đặt cho tập báo này mới lạ như thế, để được xứng đáng với tấm lòng rộng rãi của Nhà-nước tìm cây cho phép và khỏi phụ tình của các bạn khuyến khích trông mong, cho nên — như chúng

tôi đã nói trên — việc in là việc quan-hệ lắm. Ai cũng dự biết ngày nay độc-giả đối với báo nào, muốn mua mà coi, chẳng những cần có bài viết cho hay mà thôi, lại cũng cần cần tờ phải in cho đẹp nữa.

Sau khi ra tờ cồ-động hôm 5 Août rồi, chúng tôi định mười lăm ngày sau là trẻ thị báo « Mai » xuất đầu lộ diện như cách đã mô-tả trên đây, song không dè việc in — khó khăn lắm nổi — làm cản trở sự tấn hành của chúng tôi, khiến cho độc-giả chờ đợi mỗi lòng mà tự chúng tôi cũng lấy làm áy náy nữa.

Việc in làm sao ?

Tóm tắt chỉ có như vầy : Muốn in được tập báo như chúng tôi muốn, 52 trương cả bìa in màu và trong có nhiều hình ảnh, chúng tôi định giá bán lẻ 0\$10 thôi, cho được phổ thông mọi người, thế mà nhà in nào cũng tính giá in cho chúng tôi mỗi tập kể vốn phải ngoài 0\$10 thì họ mới in. Độc-giả nghĩ coi, tập báo định giá bán lẻ có 0\$10, lúc này bán vậy là vừa chớ làm sao bán hơn được, thế mà đi mượn in hết ngoài 0\$10 thì làm sao mà bán cho được ? Tuy có một vài nhà in nhỏ tính rẻ hơn chút đỉnh, nhưng sợ đồ nghề thiếu thốn, tất nhiên in xấu, nên chúng tôi thà mang tội chậm trễ chớ không dám ra một tập báo in không như ý nguyện của mình. Chỗ khó khăn dồn hết vào cái yếu điểm đó mà chỗ chậm trễ cũng chỉ bởi cái nguyên-nhơn đó.

Thiệt, làm báo mà không tự mình có một nhà in riêng, thì gặp đủ sự khó khăn, thiệt hại. Nhiều tờ báo chết vì đó chớ không phải là khó khăn thiệt hại mà thôi.

Đã làm thì bề nào cũng phải

hy-sanh, phải mạo-hiêm, mấy anh em hiệp tác với tôi phải cùng nhau xuất vốn kể ít người nhiều, gửi qua Paris mua chữ đủ sắp một tập báo 52 trương. Chúng tôi mua chữ về để tự sắp lấy, còn máy thì mượn máy của nhà in khác in cũng được. Chỗ đáng lo là ở chữ, chớ máy in không lo mấy. Chúng tôi đã gửi thư từ hồi đầu tháng Septembre qua mua chữ của nhà De Berny. Lúc ấy thư gửi bằng máy bay. Tính ngày giờ cần dùng, chắc là trong khoảng đầu tháng Novembre thì chữ gửi đến nơi, vì chúng tôi đã tiếp được thư của nhà đúc chữ báo trước kỳ tàu chớ hay rồi.

Có chữ tới thì chúng tôi khởi sự liền, chỉ trong tháng Novembre, là có báo « Mai » chảnh thức xuất-bản được. Xin độc-giả yên lòng tin chắc như thế.

Nói phông xa mà nghe, nếu như chữ đó có gửi qua chậm trễ đôi ba tuần lễ đi nữa, thì nội tháng Novembre thế nào chúng tôi cũng phải rán cho báo ra tiếp tục, nghĩa là chúng tôi đành chịu mượn in giá mắc đôi ba kỳ cũng được.

Một tờ báo được chánh-phủ tin cậy cho phép ấy là một vật quý báu, chúng tôi tự nhiên phải trân trọng giữ gìn ; một tờ báo làm theo ý muốn chúng tôi là một việc thiêng liêng cao thượng, chúng tôi tự-nhiên phải lo làm cho kết-quả hẳn hoi vậy. Theo như các lẽ đã bày tỏ ở trên, sự chậm trễ chỉ là do tình thế bất hạnh, chớ không do bất-tâm chúng tôi, xin độc-giả vui lòng lượng xê.

Tóm lại một lời, thế nào trong tháng này độc-giả cũng được đọc báo « Mai » có bốn cái đặc-sắc, là mới, hay, vui, đẹp.

MAI

NGÀY 5 NOVEMBRE 1935

2

MAI

KEP-SUR-MER

(Cambodge)

Centre de tourisme terrestre maritime

Bain de mer
Canotage - Nombreuses
promenades.
Chasse - pêche - tennis
équitations

Hôtel
confortable
et bien aéré

ANDRÉ GALINIER
Concessionnaire-Gérant

Sữa tươi
đủ các thứ đồ biển
cá, ghẹ, tôm, nghêu v. v...

Thư-viện riêng cho khách
Máy hát, máy vô tuyến điện
Đủ các thứ chơi thể-thao
và giải trí

CÓ PHÒNG RIÊNG CHO CÁC EM NHỎ CHƠI

Chủ nhơn bất thiệp
Boy lễ phép
Tiếp đãi rất tử tế

Quý vị muốn dùng thứ gì cũng có.
Muốn dùng cơm Annam cũng được.
Phòng ngủ (1 ngày 1 đêm)... 2\$50.
Giá đặc biệt cho 1 gia quyến.
Xin-quí ngài chiêu cố.

MỸ-NHON-VIÊN

MADELEINE

46, đại-lộ Bonard - Saigon

Sữa sắc đẹp, đánh thơm thịt, săn sóc bàn tay,
bàn chơn, tắm bằng chất paraffine
Rước về nhà cũng được

Nước hoa phấn sáp thượng hảo hạng

Có bằng-cấp Mỹ-nhơn viện KLYTIA - 26, Place Vendome, Paris
Thưa quý bà quý cô,

Tôi lấy làm hân hạnh trình quý bà quý cô biết rằng tôi mới mở một
Mỹ-nhơn-viện, tại 46, phố Bonnard.

Được chỗ thị-từ nhà cửa lại trang hoàng rất lịch sự, chắc quý bà
quý cô sẽ vừa lòng.

Bồn thân tôi đứng sữa sắc đẹp còn việc săn sóc tay chơn thì đã có
người giúp việc thạo dưới quyền trông nom của tôi.

Có chỗ sắp đặt riêng để làm cho ốm bớt bằng cách đánh thơm thịt và
tắm chất paraffine.

Xin quý bà quý cô chiêu cố, đến viếng Mỹ-nhơn-viện thì tôi rất
hoàng-nghinh.

Nay kính

MADELEINE BUI

Muốn hỏi thăm đều chi xin gởi theo con tem để trả lời.

“ FÉMINA ”

53, Piquet Pnompenh

Lần thứ nhất ở kinh-dô Cao-miên
có cửa tiệm may y-phục tân-thời

MAY ĐỒ ĐÀM

Thợ khéo, giá rẻ, đủ các hàng tơ lụa Bắc
đủ các thứ nút kiểu mới

SẼ MỞ CỬA NAY MAI

**NHỮNG BÀI ĐẶC - BIỆT
TRONG SỔ BÁO TÔI****THỜI-SỰ ĐIỀU-TRA :**

Heo Nam-kỳ xuất-cảng có
giá-trị ở thị-trường
ngoại-quốc

Ai cũng biết quan thủ-biến
Nam-kỳ ta hiện thời là quan
Thống-dốc Pagès rất chú ý tới
các vấn-đề dân-sanh quốc-kế.

Rất đỗi là một mối lợi mua
bán của dân như là nghề xuất-
cảng heo, thuở nay ai cũng
tưởng là sự thường, thế mà
quan Thống - đốc Pagès lưu
tâm sắp đặt, nào là mở ra
Offiche du cochon, nào là giữ
gìn tạt bình từ khi nuôi dưỡng
cho đến khi chở xuống tàu
xuất cảng, nhứt thiết ngài đều
lo lắng tổ-chức hẳn bời, giờ
mối lợi này trở lên mối lợi
quan-hệ cho dân và có giá trị
ở ngoại-quốc.

Độc-giã đọc báo « Mai » số
tới, sẽ có bài điều-tra tường
tận và có nhiều hình ảnh đẹp
lắm.

Đọc bài này sẽ biết công ơn
của quan Thủ-biến đối với dân
sanh quốc-kế, không có một
việc lợi ích nào mà ngài bỏ qua.

THẾ-GIỚI THỜI-BÌNH

Chiến-cuộc Y-A và tiêu-sử
của Hoàng-đế Hailé Sélassié

Bây giờ ai cũng chú ý đến
thời-cuộc Y-A, nhưng chắc
chưa mấy ai biết rõ tới nguồn
gốc xung đột của hai nước
phát khởi ra tự đâu và rồi sẽ
đi tới thế nào ?

Báo « Mai » số tới sẽ có bài
tường thuật, chia ra từng thời
kỳ, từng công việc ; và mỗi
thời-kỳ công việc đều có hình
ảnh đi theo.

Ngoài ra, lại có tiêu-sử
Hoàng-đế Hailé Sélassié là
người đối đầu với Mussolini
bây giờ. Độc-giã sẽ thấy chép
nhiều sự-tích ngộ - nghinh.
nhứt là đoạn Hoàng-đế A có
quen biết gởi tặng Hoàng-đế
nước Nam ta là đức tiên-
hoàng Khải-Định 2 con cạp.
Lại ở kinh thành Addis-Abéba
có mấy người Việt-nam kiêu-
ngự, thuật chuyện về những
sự nghe thấy của mình ở nước
A, và nói cho độc-giã biết
người dân-bà Việt-nam đang
ở vủ trong cung vua A được
đề Hoàng-hậu thương yêu
đối đãi tử tế ra thế nào ?

VĂN-HỌC BÌNH-LUẬN

Cuốn sách « Trung-quốc
dân-tộc tinh-thần »
của Cô Hồng-Minh

Cô Hồng-Minh 辜鴻銘 là
một người Tàu vào bậc tân-
học tiên-bối, đậu văn-khoa bác-
sĩ ở Anh, mà kiêm thông cả
văn chương ngôn ngữ mấy
nước Pháp, Đức, Ý, Tây-ban-
nha, lại giỏi cả cổ-tự La-tinh
và Hy-lạp nữa.

Trong đám danh-nho bác-
học ở Trung-quốc trong khoảng
bốn năm chục năm nay, thiếu
gì tay xuất sắc lợi lạc, nhưng
không ai nổi tiếng ở Âu Mỹ
cho bằng Cô. Ta thử hỏi họ
có biết hạng như Lương-khải-
Siêu hay Hồ-Thích là ai không,
thì họ lắc đầu, chớ hỏi có biết
Cô Hồng-Minh là ai, thì họ trả
lời biết lắm.

Một là vì Cô từng viết ra
nhiều sách bằng Anh-văn, nói
về tinh thần văn-hóa của nước
Trung-hoa, được người Âu
Mỹ hoan nghinh. Sau kỳ Âu-
chiến, thiếu chút nữa Cô được
phần thưởng Nobel văn học.

Hai là Cô có cái này xuất
chúng dị thường : Hết thầy
những người Tàu khác đi học
Âu Mỹ về, ai nấy đều già hăm
lớn tiếng, chỉ ca tụng văn-hóa
Âu Mỹ rồi trở lại khinh khi
văn-minh của tổ-quốc mình.
Chỉ một mình Cô đi học Âu
Mỹ—mà là hạng học giỏi nhứt
— rồi về cố đem tinh-thần
văn-hóa của Trung-quốc mấy
ngàn năm ra khoe khoang và
so sánh với văn-hóa Âu Mỹ
mà chứng tỏ là văn-hóa Trung-
quốc cao quý hơn. Cuốn sách
« Trung-quốc Dân-tộc Tinh-
thần » của Cô cốt có mục-dịch
vậy đó.

Bài này tóm thuật những tư
tưởng lý-thuyết của Cô, độc-
giã nên xem cho biết Đông-
phương ta có một nhà triết-
học kim thời có đặc tánh lý
kỳ xuất sắc ra thế nào ?

SỬ HỌC NGHIÊN-CỨU

Nước Nhứt mới : 30 năm
duy tân, trở nên hùng
cường, theo kịp Âu Mỹ

Ấy là một tập văn lịch-sử
nghiên-cứu rất có công-phu,
thuở nay trong học-giới văn-
giới ta chưa có ai mất công
khảo-cứu về vấn-đề này.

CHUYỆN TIỂU KHIẾN

Người phương Tây
cùng vợ như ai

Bởi chưa có ai nghiên-cứu viết ra thành sách, cho nên phần nhiều đồng-bào ta không hiểu vì sao 80 năm trước Nhật-bổn cùng hủ bại như mình mà bỗng dưng họ phát lên duy tân hùng cường; không hiểu vì sao mà công cuộc cải cách duy tân của họ làm được mau lẹ hết sức?

Mấy câu hỏi đó, trong bài sử-học nghiên-cứu này sẽ dần giải tường tận cho độc-giã biết từ lịch-sử quốc-gia và tánh cách dân-tộc Nhật-bổn xưa kia ra sao; rồi đến năm 1868, vua Minh-Trị ra tay cải-cách ra sao mà được mau chóng thành công. Bài nghiên-cứu này dài, tóm gộp được rất nhiều tài liệu, rất nhiều hình ảnh, mỗi kỳ báo « Mai » đăng một đoạn dạng hiển độc-giã coi, rồi sau sẽ in ra thành sách.

Độc-giã coi một thiên văn-chương nghiên-cứu như những bài này sẽ thấy có hứng-thú vô hạn. Nhất là biết được lai lịch tấn-hóa lạ lùng của một dân-tộc cùng ở chung một châu một biển với mình, để mình cố gắng theo dõi Pháp-quốc diu dặt khai-hóa cho mình đây, tất một ngày kia cũng văn-minh hùng-cường như Nhật-bổn vậy.

PHỤ-NỮ VẤN-ĐỀ:

Xin cô nói cho biết vì sao cô lại đi làm việc ở các hãng các sở

Hiện nay ở các hãng các sở tại Saigon, ta thấy có nhiều bạn nữ-giới làm việc: hoặc làm sổ sách, hoặc ngồi khâu, hoặc đánh máy chữ, hoặc đứng bán hàng.

Những người hiểu biết việc đời văn-minh thấy không lấy chi làm lạ, vì bây giờ trai gái đều phải lo làm việc kiếm ăn,

chớ không phải như đàn bà thuở xưa nhổ cây cha, gĩa cây con, lớn cây chồng được nữa.

Song trong cái hiện-tượng đàn bà đi làm việc hằng này sở nọ như thế, vẫn có những chỗ quan-bệ về tâm-lý, về xã-hội, ta là người ngoài không thể nào hiểu nổi, chỉ duy có chị em ở trong cuộc nói cho ta nghe mới được mà thôi.

Bởi vậy báo « Mai » sai phóng-viên đặc-biệt đi kiểm thăm mỗi hãng chị em mà hỏi về vấn-đề chức nghiệp phụ nữ đối với chị em có những lợi ích nào và có sự ngăn trở gì không? Nhất là hỏi chị em ra ngoài làm việc như thế, tất phải tiếp xúc với xã hội, thân cận với bạn làm việc đàn ông, vậy đức phu-quân ở nhà có ghen không? Ấy là một câu hỏi thú vị, mà mỗi cô trả cho câu hỏi đó cũng có ý nghĩa thú vị nữa.

Mấy bài này không những chị em mới là cần nên đọc mà thôi, dầu bạn đàn ông ta hay là ai cũng nên đọc, vì là vấn-đề có quan hệ tới gia đình xã-hội hiện thời của dân-tộc ta vậy.

Đại khái trong báo « Mai » chia ra từng vấn-đề nghiên-cứu và từng thống hệ phân biệt như thế; đây chỉ kể đại lược một vài cái yếu điểm vậy thôi, chớ trong mỗi số còn nhiều bài đáng xem, nhiều tin nên đọc, nói ra không cùng.

Nhất là số tới đây là số đặc-biệt, có nhiều bài vở, hình ảnh, tin tức, gồm đủ 4 cái đặc sắc là mới, lạ, hay, vui. Độc-giã nên đón coi, sẽ biết dùm công-phu biên-tập của chúng tôi và sẽ công nhận rằng mỗi số 0\$10 là rẻ lắm vậy.

Nước mình đã có câu chuyện sợ vợ hay lắm.

Một bọn dân làng « Ủy-thệ » nghĩ mình là bậc đường đường nam-tử mà để vợ ăn hiếp hoải, tức quá. Bữa kia họ bèn hội lại với nhau, bàn tính công việc phản đối cách mana với vợ.

Mấy cậu tính lập hội « không sợ vợ », cốt chống cự và bình vực lẫn nhau mỗi khi một người hội viên bị vợ hiếp đáp. Vì sợ quý bà hay, nên chỉ bữa nhóm, mấy cậu lựa chọn một chỗ kín đáo lắm; thế mà không hiểu sao các bà mông tai hay chuyện, rủ nhau tới nấp lên để rình nghe coi thử mấy thằng này tụ hiệp bàn tính chuyện gì đây.

Sau khi đã tỏ bày tôn-chỉ sửa sang điều-lệ của hội xong rồi, mỗi cậu đem những cái tâm-sự và cảnh ngộ riêng của mình ra thuật lại, than thở với anh em.

Một cậu nói:

— Thiệt vợ tao dữ hơn cọp lộn. Hôm nọ trời mưa, quần áo nó phơi ngoài sân, tao quên không đem vào; trời ơi! nó nổi tam-bành lục-tặc, ca lưu-thủy hành-vân, rồi thì thượng cẳng tay, hạ cẳng chân, nó làm tao một bữa điếng hồn chết giấc!...

Cậu khác nghe nói, ra giọng can-đảm anh-hùng:

— Mày hư quá! Chớ phải tay tao.

Không dè « bà » của cậu đang rình ở ngoài hờn nào không ai hay; tới đây « bà » nhảy ra túm ngực cậu, trợn mắt tròn vo mà hỏi:

— Phải tay tao thì làm sao?

Cậu nọ vừa run vừa đáp:

— Phải tay tao thì tao đã đem quần áo vào trước khi trời sắp đổ mưa lâu rồi.

Ài bây đặt chuyện này, thật là khéo tũ cái tinh thần cảnh-ngộ sợ vợ đến thế là cực điểm. Tôi nhớ mường tượng có đọc ở một tờ báo tây nào đã lâu ngày, thấy bài của một người tây nói về phong-tục Việt nam, có đưa câu chuyện tiểu-lâm này vào, mà bình-phẩm đại-lý rằng: Ở xứ Việt-nam, đàn-bà có quyền hơn đàn ông như thế, họ còn muốn đòi quyền gì nữa. Hoặc ít hoặc nhiều, mỗi chủ đàn ông họ đều có cái máu sợ vợ cả, vì họ không có tinh-thần tự chủ mà thiếu kém khí-phách, khác hẳn bọn nam-nhì của Tây-phương mình v...v...»

Nếu tôi hiểu không lầm, thì tác-giã mấy hàng trên đây muốn khoe rằng đàn ông phương tây không có hạng nào sợ vợ thờ bà vậy.

Trước kia tôi vẫn đinh ninh tin tưởng như vậy thiệt. Song lần lần về sau, thấy nữ-quy n xir họ càng ngày càng to, thì té ra đàn ông họ còn sợ vợ quá hơn mình nữa. Chắc đàn-bà họ hống hiếp dữ tợn, đến đời có nơi, ví dụ như thành Vienne nước Áo, người ta phải lập ra « Liên đoàn bình-vực quyền lợi người chồng » (Ligue des Droits de Maris) để chống lại, mà rồi cũng bị các bà phá tan, gần giống chuyện trời mưa cất quần kia.

Hiện nay ở nước Yougoslavie, mới có hội này nghe cái tên mà thương hại: « Nhà hội của các ông chồng bị hiếp bức » (Club des Maris opprimés). Điều-lệ chỉ có bốn khoản buộc gắt như vậy:

1.— Nhất quyết không mó tay vào làm một công việc gì ở trong nhà hết, trừ ra khi vợ đau ốm;

2.— Mỗi tuần ít ra phải tới nhà hội một đêm, tụ hiệp với anh em, mà chỉ đi một mình thôi;

3.— Đi đâu về nhà, không được nói ló mõi cho vợ hay rằng mình làm chuyện chi.

4.— Buộc vợ phải ngồi ăn lót lóng buổi sáng với mình cho thường, và nếu như có thể làm được, thì buộc vợ phải tự dọn lấy đồ điếm tắm.

Ngoài 4 khoản này ra, thì họ cũng giao hẹn với nhau phải giữ bí mật từ chỗ nhóm hội cho tới tên họ hội-viên, giống như một cuộc âm mưu quan-hệ gì lắm vậy.

Thế thì trong đám phu-quân ở Âu-châu, cũng có hạng thờ bà sợ vợ dữ lắm, họ thành tướng anh-hùng gì hơn ai được. Tôi chắc cái tánh này chính là cái tánh tở-tông di-truyền, chung cả nhơn-loại, chớ không phải giống này có, giống kia không đâu. Chẳng rõ khi xưa ông A-dong ta lấy cái xương sườn của mình ra mà tạo thành bà E-va rồi, ông chiều chuộng kiêng nể bà đến thế nào, để thành ra cái di-họa cho đám đàn-ông tới ngày nay.

Rudyard Kipling nói Tây-phương và Đông phương không gặp nhau bao giờ, vậy tánh sợ vợ, chẳng phải Đông Tây đồng bệnh đó là gì?

BẮT-NHỊ

Trị lành bệnh ho trong 24 giờ đồng hồ

Chỉ có:

thuốc SIROP PECTORAL MUS

Dùng trị bệnh ho cho người lớn, cùng các chứng bệnh đau ngực, đau phổi, như là: cảm, chảy nước mũi, nhức đầu, khan tiếng v, v...

Con nít ho thì dùng thứ thuốc chuyên trị riêng bệnh ấu-nhi:

thuốc SIROP DESART

Hai thứ thuốc này có trử bán tại:

Pharmacie J. MUS SAIGON

Người ăn bận lịch sự đứng một
đều đèn may quần áo ở

AU PARFAIT TAILLEUR

N° 64, rue Bonnard

NGÀY 5 NOVEMBRE 1935

4

MAI

MỘT VÀI TÂM HÌNH THỜI SỰ NƯỚC A

Từ lúc phát sanh Y A chiến cuộc, hằng ngày dân ở kinh-thành Addis-Abéba tụ tập ở rước dinh bộ Lục-quân để xem yết thị tin tức ở các mặt trận gởi về

Một người đàn bà Bắc-kỳ được một bà đầm ở Hanoi giới thiệu qua Addis-Abéba, ở vú nuôi vương-tử A mới sanh. Chị vú này được bà Hoàng-hậu A thương lắm.

Un des premiers pilotes de l'aviation abyssinienne

Mấy người lính cảnh-sát ở kinh-thành A, cũng như lính ra trận, mặc sắc-phục Âu-châu mà đi cẳng không chớ không được mang giày. Bởi vua A buộc vậy để dân leo núi đánh trận cho dễ

A cũng có đội không-quân, như cả nước chỉ có 11 chiếc máy bay kiểu cũ từ 15 năm trước. Đây là hai phi-công A ở trong đội Không-quân bé tí đó.

Số tôi, tức là số in thành tập 52 trương, bìa in màu, đại-khải như trong bài trên đây đã nói. Chúng tôi sẽ in ra lối 5000 số, cũng gởi tặng như hai lần trước, có đều với số tôi thì xin độc-giã nào tiếp đặt, chịu mua hay không, cho chúng tôi biết liền, đừng gởi báo tiếp. Nếu không thì chúng tôi chỉ có thể gởi một kỳ đó mà thôi.

Từ đây tới đó, chúng tôi không chịu thâu lãnh tiền trước của ai, xin chớ vị miến gởi

gi hết. — MAI